BEZY I WYMIARY

BAZA

Jesli mamy podzbior przestrzeni liniowej $B \subseteq V$, to wowczas:

$$B \text{ jest lnz i } \mathrm{Lin}(B) = V$$

$$B \text{ jest lnz i } \forall\, v \in V \setminus B \quad B \cup \{v\} \text{ jest lz}$$

Wynika z poprzedniego zalozenia oraz $B \cup \{v\}$ jest liniowo zalezny jesli $v \in V \setminus B$

$$B \text{ jest max lnz}$$

Jesli A jest lnz oraz $B \subseteq A$, to wowczas B tez jest lnz.

$$\forall\, v \in V \quad v \text{ zapisuje sie jednoznaczie jako komb lin el } B$$

Wezmy $v \in V$. Jesli $v \in B$ to oznacza, ze sam siebie zapisuje. Jesli $v \notin B$, to wowczas z dwoch poprzednich twierdzen wiemy, ze $B \cup \{v\}$ jest liniowo zalezne, wiec mozemy znalezc w zbiorze B wektory:

$$\alpha \cdot v + \sum_{k=1}^{n} \alpha_k v_k = 0,$$

ale nie moze byc $\alpha = 0$, bo to by przeczylo temu, ze B jest lnz ($\sum_{k=1}^{n} \alpha_k v_k$). W takim razie

$$\alpha \cdot v = -\sum_{k=1}^{n} \alpha_k v_k$$

$$v = \sum_{k=1}^{n} (-\alpha \alpha_k) v_k$$

Zalozmy, ze $v = \sum_{k=1}^{n} \alpha_k v_k = \sum_{k=1}^{n} \beta_k v_k$. Odejmujac obie strony rownania parami Dostajemy

$$\sum_{k=1}^{n} (\alpha_k - \beta_k) v_k = 0$$

ale B jest lnz, wiec wszystkie $\alpha_k - \beta_k = 0$, czyli $\alpha_k = \beta_k$.

Ostatnie zolte twierdzenie mowi, ze kazdy wektor zapisuje sie jednoznacznie jako kombinacja liniowa elementow B. Z tego wynika, ze $\mathrm{Lin}(B) = V$, a skoro B jest lnz, to w szczegolnosci wektor 0 zapisuje sie jednoznacznie:

$$\sum_{k=1}^{n} \alpha_k v_k = \vec{0} = \sum_{k=1}^{n} 0 \cdot v_k$$

Z jednoznacznosci zapisu wektorow mamy $\forall\, k \quad \alpha_k = 0$.

BAZA przestrzeni liniowej V nazywamy
taki zbior$B$, ktory spelnia wszystkie powyzsze warunki

PRZYKLADY:

Baza K^n jest zbior $\{e_1, e_2, ..., e_n\}$, takich, ze na k-tej pozycji wektor e_k ma 1, a na pozostalch 0.

Jesli A jest skonczony, to baza K^A jest zbior funkcji postaci

$$f_a(x) = \begin{cases} 1 & x = a \\ 0 & x \neq a. \end{cases}$$

Ten zbior jest liniowo niezalezny, gdyz $\sum \alpha_a f_a = \underset{\to}{0}$, czyli suma wszystkich funkcji jest funckja zerowa. Wtedy

$$\forall\, b \in A \quad \sum \alpha_a f_a(b) = 0$$

Rozpina cala przestrzen:
Wezmy $f \in K^A$. Wowczas mozemy te funckje zapisac jako

$$f = \sum f(a) \cdot f_a$$

Wtedy $f(b) = \sum f(a) \cdot f_a(b)$, ktore faktycznie tyle wynosi, bo prawie wszystko sie zeruje poza tym jednym wyrazem gdzie jest 1 i tam mamy $f_a(b)$.
Jesli A jest nieskonczone, to $\{f_a \ : \ a \in A\}$ jest lnz, ale nie rozpina calego zbioru. Na przyklad funkcja stala ktora zawsze przyjmuje 1 nie moze byc zapisana jako kombinacja liniowa wektorow z $\{f_a \ : \ a \in A\}$.

W zbiorze wszystkich wielomianow o wspolczynnikach z X $W[X]$ mamy baze $\{1, X, X^2, X^3, ...\}$. Jesli nasze wielomiany maja co najwyzej okreslony stopien n, to wtedy baza zbiory $K_n[X]$ jest rowna $\{1, X, X^2, X^3, ..., X^n\}$.

LEMAT KURATOWKIEGO-ZORNA - jezeli mamy zbior czesciowo uporzadkowany $(P, \leq)$ taki, ze $P \neq \emptyset$ i kazdy lancuch w P ma ograniczenie gorne, to wtedy P ma element maksymalny.

TWIERDZENIE O ISTNIENIU BAZY - kazda przestrzen liniowa ma baze.

Ustalmy dowolna przestrzen liniowa V nad cialem K. Chcemy zastosowac lemat K-Z. Niech $P = \{$liniowo niezalzezne p
iuporzadkowane przez $\leq \subseteq$. Na pewno $P \neq \emptyset$, bo $\emptyset \in P$.
Wezmy $L \leq P$, ktory jest lancuchem. Wtedy $l^* = \bigcup L = \{v \ : \ \exists \, l \in L \quad v \in l\}$ jest ograniczeniem gornym. Wystarczy sprawdzic, ze $l^8 \in P$. Wezmy dowolny uklad $v_1, ..., v_n \subset l^*$ roznych wektorow. Chcemy sprawdzic, czy jest on lnz. Kazdy $v_k \in l_k \in L$, ale poniewaz L jest lancuchem, to

$$\exists \, k_0 \, \forall \, k \quad l_{k_0} \supseteq l_k$$

Wtedy $v_1, ..., v_n \in l_{k_0} \in P$, wiec jest lnz.
Z LK-Z P ma element maksymalny, czyli V ma baze.

Jezeli V jest pzestrzenia liniowa i mamy jej podzbiory$N \subseteq G \subseteq V$ takii, ze N jest lnz, a Lin$(G) = V$ (G rozpina przestrzen V), to wtedy istnieje baza dla V taka, ze $N \subseteq N$ i $b \subseteq G$.

Rozwazamy $P = \{A \subseteq G \ : \ N \subseteq A \ \wedge \ A$ jest lnz$\}$. $P \neq$, bo $N \in P$. Drugie zalozenie LK-Z sprawdzamy analogicznie do poprzedniego dowodu. Stad dostajemy analogicznie maksymalny liniowo niezalezny podzbior $B \subseteq G$, ktory jest nadzbiorem N. Zostaje sprawdzic, ze on jest baza, czyli rozpina V.
Poniewaz B jest max lnz w G. W takim razie $\forall \, g \in G \quad g \in$ Lin(B), czyli $G \subseteq \subseteq$ Lin(B). Skoro Lin$(G) = V$, to Lin$(G) = V \subseteq$ Lin(Lin$(B)) =$ Lin(B).

Jezeli V jest przestrzenia liniowa, to wtedy $\forall \, N \subseteq V$lnz $\exists \, b \supseteq N$ oraz $\forall \, G \subseteq V \quad$ Lin$(G) = V \, \exists \, B \subseteq G$

CWICZENIA $v_a, ..., v_k$ - ln i v_{k+1} nie jest kombinacja lin $v_1, ..., v_k$, to wtedy $v_1, ..., v_{k+1}$ jest lnz

Zalozmy, ze $V =$ Lin$(v_1, .., v_k)$ i zdefiniujmy rekurencyjnie podzbiory:

$$B_0 = \quad B_{k+1} = \begin{cases} B_k & v_{k+1} \in \text{Lin}(B_k) \\ B_k \cup v_{k+1} \end{cases}$$

Wtedy B_n jest baza V.

Dowod: $v_k \in$ Lin$(B_k) \subseteq$ Lin(B_n) bo w innym przypadku dorzucamy go w kroku rekurencyjnym.To teraz wiemy, ze Lin$(B_n) \supseteq$ Lin$(v_1, ..., v_n)$, czyli B_n rozpina V.
Pokazujemy, ze B_n jest lnz przez indukcje:
B_0 jest lnz
Jezeli B_k jest lnz, to wtedy
a. jesli $V_{k+1} \in$ Lin(B_k), to wtedy $B_{k+1} = B_k$ i jest lnz
b. jesli $v_{k+1} \notin$ Lin(B_k), to wtedy B_{k+1} jest liniowo niezalezny.

LEMAT STEINITZA

Jesli B jest baza V, a $a_1, ..., a_n \in V$ sa lnz, to
B ma przynajmniej n elementow
B ma $c_1, ..., c_n \in B$ takie, ze $(B \setminus \{c_1, ..., c_n\} \cup \{a_1, ..., a_n\})$ jest baza.

Wniozek to twierdzenie o wymiarze - kazde dwie bazy V maja tyle samo elementow.
Dowod tylko kiedy jedna z baz jest skonczona.
Niech B_1, B_2 to skonczone bazy V. Z tw. dla B_1 i ciagu$\{a_1, ..., a_n\} = B_2$ dostajemy $|B_1| \geq n = |B_2|$. Symetrycznie, $|B_2| \geq |B_1|$. W takim razie, $|B_1| = |B_2|$.
WYMIAR przestrzeni liniowej V to moc dowolnej bazy V.